

Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuutta koskevista kiireellisistä toimenpiteistä

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan yhteisöjen komission 8 päivänä marraskuuta 2000 tekemä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi elintarvikelainsäädäntöä

koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuutta koskevista kiireellisistä toimenpiteistä sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2001

Ministeri *Kimmo Sasi*

Hallitusneuvos Kristian Tammivuori

ASIA

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI ELINTARVIKELAINSÄÄDÄNTÖÄ KOSKEVISTA YLEISISTÄ PERIAATTEISTA JA VAATIMUKSISTA, EUROOPAN ELINTARVIKEVIRANOMAISEN PERUSTAMISESTA SEKÄ ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUTTA KOSKEVISTA KIIREELLISISTÄ TOIMENPITEISTÄ

ASIAKIRJA

KOM(2000) 716 lopullinen

1. Yleistä

Komissio antoi tammikuussa 2000 valkoisen kirjan elintarvikkeiden turvallisuudesta. Asiakirjassa esiteltiin elintarviketurvallisuutta ja elintarvikelainsäädäntöä koskevat komission strategiset tavoitteet, prioriteetit ja toimenpideohjelma. Marraskuussa 2000 komissio antoi asetusehdotuksen elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuutta koskevista kiireellisistä toimenpiteistä. Tämä ehdotus on osa valkoisen kirjan toimenpideohjelman toteuttamista.

Ehdotuksen tarkoituksena on luoda yleiset periaatteet ja vaatimukset elintarvikelainsäädännölle. Ehdotuksella vahvistetaan elintarvikkeiden turvallisuudelle johdonmukaiset ja avoimet säännöt, joilla varmistetaan, että ainoastaan turvallisia elintarvikkeita saatetaan markkinoille. Ehdotuksella vahvistetaan myös elintarviketurvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä sovellettavat menettelyt ja varmistetaan sisämarkkinoiden toimivuus elintarvikekaupassa. Ehdotuksessa esitetään Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamista ja määritellään viranomaisen toimiala, tehtävät ja vastuualueet.

2. Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Asetusehdotus on jaettu viiteen lukuun: I Soveltamisala ja määritelmät; II Yleinen

elintarvikelainsäädäntö; III Euroopan elintarvikeviranomainen; IV Nopea hälytysjärjestelmä, kriisinhallinta ja hätätilanteet; V Menettelyt ja loppusäännökset.

I luku. Soveltamisala ja määritelmät

Ehdotuksessa esitetään elintarvikkeita ja rehuja koskevat yleiset, määritelmät ja periaatteet. Nämä muodostavat pohjan elintarvikkeiden turvallisuutta koskeville toimenpiteille yhteisötasolla ja jäsenvaltioissa. Ehdotettu elintarvikkeen määritelmä kattaa kaikki aineet, jotka on tarkoitettu tai joiden voidaan kohtuudella olettaa päätyvän ihmisten nautittavaksi mukaan lukien juomavesi. Elintarvikelainsäädännön määritelmä kattaa paitsi suoranaisesti elintarvikkeisiin liittyvät säännökset myös kaikki muut säännökset, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden tai rehujen turvallisuuteen.

Elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamiseksi on tarpeen käsitellä koko elintarviketietoketjua yhdenmukaisella tavalla. Elintarviketurvallisuuden periaatteita sovellettaisiin elintarvikkeiden ja rehujen tuotannon ja jakelun kaikkiin vaiheisiin yhdenmukaisesti sekä sisämarkkinoilla että kansainvälisessä kaupassa.

II luku. Yleinen elintarvikelainsäädäntö

Ehdotuksessa määritellään elintarvikelainsäädännön ja elintarviketurvallisuuden yle-

set periaatteet sekä elinkeinonharjoittajien ja viranomaisten tehtävät ja vastuut. Elintarvikkeiden turvallisuuteen tähtäävien toimenpiteiden tulee ensisijaisesti perustua tieteelliseen riskinarviointiin. Ehdotuksessa vahvistetaan elintarvikelainsäädäntöön sovellettavan riskianalyysin periaatteet ja luodaan rakenteet ja menetelmät tieteelliseen riskinarviointiin. Ehdotuksen mukaan riskinhallinnassa voidaan ottaa tieteellisten tietojen lisäksi huomioon myös muita oikeutettuja tekijöitä, jotka ovat tarkasteltavana olevan asian kannalta merkityksellisiä. Ehdotukseen on kirjattu myös edellytykset varovaisuusperiaatteen käytölle riskinhallinnassa niissä tilanteissa, joissa on perusteltua syytä epäillä terveysriskiä, jota ei voida hyväksyä, mutta tieteellinen näyttö asiasta ei ole vielä riittävä.

Ehdotuksessa asetetaan yleinen vaatimus, että markkinoille saatetaan ainoastaan turvallisia elintarvikkeita ja rehuja. Ensisijainen vastuu elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuudesta on elinkeinonharjoittajalle. Ehdotuksessa luodaan kattava järjestelmä elintarvikkeiden ja rehujen ja niiden ainesosien jäljitettävyydelle. Tämä on välttämätöntä, että vaaralliset elintarvikkeet ja rehut voidaan poistaa kohdennetusti markkinoilta ja että kuluttajille voidaan antaa täsmällisiä tietoja. Ehdotuksessa asetetaan myös yleiset periaatteet elintarvikekaupalle sekä avoimuudelle.

III luku. Euroopan elintarvikeviranomainen

Nykyisen tieteellisen asiantuntijajärjestelmän vahvistamiseksi ehdotetaan itsenäisen Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamista. Viranomaisen toimintaperiaatteina olisivat korkeatasoinen tieteellinen asiantuntemus, riippumattomuus, avoimuus ja tehokkuus. Viranomaisen tehtäväalueeseen kuuluisivat kaikki tieteelliset kysymykset, jotka suorasti tai epäsuorasti liittyvät elintarviketietojen turvallisuuteen. Ehdotuksen mukaan viranomainen tarvitsee laajan toimeksiannon, jotta se voisi tarjota yhtenäisen tieteellisen perustan yhteisön elintarviketurvallisuutta koskevalle toimintapolitiikalle ja lainsäädännölle.

Ehdotuksen mukaan Euroopan elintarvikeviranomainen koostuisi johtokunnasta, toi-

minnanjohtajasta ja hänen henkilökunnastaan, neuvoa-antavasta ryhmästä sekä tiedekomiteasta ja tiedelautakunnista. Nykyisen tieteellisen asiantuntijajärjestelmän toimintakapasiteetti on osoittautunut riittämättömäksi. Komission tieteellisten komiteoiden sijaan ehdotetaan perustettavaksi yksi tiedekomitea ja kahdeksan tiedelautakuntaa. Viranomainen huolehtisi komitean ja lautakuntien toiminnasta ja koordinoinnista.

Ehdotuksessa ei esitetä Euroopan elintarvikeviranomaiselle riskinhallintaan kuuluvia tehtäviä (lainsäädäntö ja valvonta). Viranomaisen keskeisenä tehtävänä olisi antaa yhteisölle tieteellisiä lausuntoja. Lausuntoja voisi viranomaiselta pyytää komission lisäksi myös Euroopan parlamentti sekä jäsenvaltiot ja niiden toimivaltaiset elimet. Viranomaisen tehtävänä olisi myös tarjota komissiolle tieteellistä ja teknistä tukea kysymyksissä, jotka eivät kuulu tiedekomitean tai tiedelautakuntien toimialaan. Lisäksi viranomaisen tehtävänä olisi kerätä ja analysoida tietoja, joiden avulla voitaisiin seurata elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyviä seikkoja yhteisössä. Viranomaisella olisi myös mahdollisuus teettää tarvittavia tieteellisiä tutkimuksia. Ehdotuksen mukaan viranomainen vastaisi elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän käytännön toiminnasta. Viranomaiselle esitetään myös keskeistä roolia komission vastuulle kuuluvassa kriisinhallinnassa.

Euroopan elintarvikeviranomaiselle esitetään myös riskiviestintään liittyviä tehtäviä. Viranomaisen tehtävänä olisi tuottaa objektiivista, luotettavaa ja helposti ymmärrettävää tietoa tehtäväalueeltaan. Viranomaisella olisi oikeus tiedottaa oma-aloitteisesti kaikista sen tehtäväalueeseen kuuluvista kysymyksistä. Komissio vastaisi edelleen riskinhallintatoimenpiteiden tiedottamisesta.

Viranomaisen toiminnan tulisi perustua verkostoihin, joita se muodostaisi kaikkien vastaavalla tehtäväalueella toimivien organisaatioiden kanssa.

Viranomaisen toiminta rahoitettaisiin Euroopan yhteisön budjetista sekä viranomaisen tarjoamista palveluista mahdollisesti perittävillä palkkioilla.

IV luku. **Nopea hälytysjärjestelmä, kriisinhallinta ja hätätilanteet**

Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin puitteissa toimii nopea hälytysjärjestelmä, jota sovelletaan elintarvikkeisiin ja teollisuustuotteisiin, mutta ei eläinten rehuihin. Ehdotuksessa esitetään, että elintarvikkeet erotetaan muista kulutushyödykkeistä ja perustetaan laajennettu elintarviketiedonantoja välittävä nopea hälytysjärjestelmä, joka kattaisi sekä elintarvikkeet että rehut. Euroopan elintarvikkeviranomaisen tehtävänä olisi huolehtia hälytysjärjestelmän käytännön toiminnasta. Tarvittavista riskinhallintatoimenpiteistä vastaisivat edelleen komissio ja jäsenvaltiot.

Ehdotuksen mukaan komissio laatii yhteistyössä Euroopan elintarvikkeviranomaisen ja tarvittaessa jäsenvaltioiden kanssa yleisen kriisinhallintasuunnitelman. Kriisitilanteissa komissio perustaa kriisiyksikön, jonka toiminnassa elintarvikkeviranomainen on mukana ja tarjoaa sille tarvittaessa tieteellistä ja teknistä tukea.

Ehdotuksella luodaan mahdollisuus soveltaa hätätoimenpiteitä yhdenmukaisesti kaikkiin elintarvikkeisiin niiden luonteesta tai alkuperästä riippumatta, jos elintarvike voi aiheuttaa vakavaa vaaraa ihmisen terveydelle. Ehdotetut hätätoimenpiteet eivät koskisi eläinten rehuksi tarkoitettuja tuotteita.

V luku. **Menettelytavat ja loppusäännökset**

Ehdotuksessa esitetään pysyvän elintarvikekomitean, pysyvän eläinlääkintäkomitean sekä eräiden muiden pysyvien komiteoiden yhdistämistä elintarviketurvallisuutta ja eläinten terveyttä käsitteleväksi pysyväksi komiteaksi. Komitean toimialaan kuuluisivat kaikki sääntelytoimet, jotka välittömästi tai välillisesti vaikuttavat elintarvikeketjuun. Tavoitteena on yhdenmukaistaa toimintamalleja ja lisätä joustavuutta useille aloille ulottuvien ongelmien käsittelyssä.

3. Lainsäädännölliset vaikutukset

Ehdotus sisältää säännöksiä, jotka Suomen voimassa olevassa lainsäädännössä sisältyvät muun muassa seuraaviin lakeihin tai niiden

nojalla annettuihin säädöksiin: elintarvikelaki (361/1995), terveydensuojelulaki (763/1994), laki eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta (1195/1996); rehulaki (396/1998) sekä muut maatalouden tuotantopanoksia ja kasvinterveyttä koskevat lait.

4. Taloudelliset vaikutukset

Asetusehdotuksen II Lukuun on kirjattu elintarvike- ja rehualan toimijoiden sekä jäsenvaltioiden velvollisuudet ja vastuu. Vastaavia yleisiä säännöksiä ei aikaisemmin ole yhteisötasolla ollut, mutta niitä on ollut sektorikohtaisessa lainsäädännössä. Suomessa elinkeinonharjoittajan ja valvontaviranomaisen yleisistä velvollisuuksista on säädetty elintarvikelaissa. Asetusehdotus ei tältä osin tuo uusia velvoitteita eikä myöskään lisäkustannuksia toimijoille. Asetusehdotuksessa asetettava omaavalvontavelvoite tulisi koskemaan myös alkutuotantoa. Tästä aiheutuvia kustannuksia voidaan arvioida vasta, kun velvoitteiden toteuttamista käytännössä on täsmennetty.

Asetusehdotuksessa esitetään yksityiskohdaiset vaatimukset elintarvikkeiden ja rehujen sekä niiden raaka-aineiden ja ainesosien jäljitettävyydelle. Tästä aiheutuvia kustannuksia voidaan arvioida vasta, kun jäljitettävyyden toteuttamista käytännössä on täsmennetty.

Asetusehdotuksessa esitetään Euroopan elintarvikeviraston perustamista. Viraston toiminta rahoitettaisiin Euroopan yhteisön budjetista sekä viranomaisen tarjoamista palveluista mahdollisesti perittävillä palkkioilla. Suomi on esittänyt viranomaisen sijoituspaikaksi Helsinkiä. Viranomaisesta Suomelle mahdollisesti aiheutuvat kustannukset täytyy arvioida erikseen.

5. Ehdotuksen käsittelyvaiheet EY:n toimielimissä

Puheenjohtajan ystävät työryhmä 9.11.2000 (komissio esitteli asetusehdotuksen), 14.11.2000 (luku III), 11.12.2000 (luvut I ja II), 11.1.2001 ja 2.2.2001 (luku III) Coreper I 10.11.2000, 15.11.2000, 22.11.2000, 12.12.2000

Sisämarkkina-, kuluttaja- ja matkailuneuvosto 30.11.2000, maatalousneuvosto 19.-20.12.2000

Nizzan Eurooppa-neuvosto 7.-9.12.2000

6. Kansallinen valmistelu

Ehdotusta on käsitelty sisämarkkinajaostossa 17.11.2000, kuluttajajaostossa 22.11.2000, terveysjaostossa 23.11.2000 ja maa- ja metsäpolitiikkajaoston rehualajaostossa 19.1.2001. Ehdotusta on käsitelty myös elintarvikeneuvottelukunnassa 7.12.2000 ja sen asiantuntijatyöryhmässä 16.1.2001, 25.1.2001 ja 1.2.2001.

Virkamiestason valmistelu on toteutettu kauppa- ja teollisuusministeriön, maa- ja metsätalousministeriön ja sosiaali- ja terveysministeriön sekä valtioneuvoston kanslian EU-sihteeristön yhteistyönä.

7. Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto kannattaa EU:n pyrkimystä muokata yhteisön elintarvikepolitiikka toimivaksi, ennakoivaksi ja johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi, joka takaa terveyden ja muun kuluttajansuojan korkean tason.

I luku. Soveltamisala ja määritelmät

Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti asetusehdotukseen ja kannattaa asetusehdotuksen laajaa soveltamisalaa, joka kattaa koko elintarvikeketjun. Eräiltä osin soveltamisala kaipaa vielä täsmennystä. Elintarvikkeita ja rehuja koskevien yleisten määritelmien esittäminen on valtioneuvoston mielestä tärkeää. Yhteisön nykyiseen tai valmisteilla olevaan sektorikohtaiseen lainsäädäntöön sisältyvät määritelmät ja tähän asetusehdotukseen sisältyvät määritelmät tulisi harmonisoida mahdollisimman yhdenmukaisiksi ja ajanmukaisiksi.

II luku. Yleinen elintarvikelainsäädäntö

Valtioneuvosto kannattaa yleisten periaatteiden vahvistamista elintarvikelainsäädännölle ja elintarvikkeiden turvallisuudelle ja

kannattaa komission ehdotuksia. Yleiset periaatteet auttaisivat välttämään moninkertaista sääntelyä ja helpottaisivat erityissäädösten tulkintaa ja täytäntöönpanoa elintarvikesektorilla. Ne loisivat puitteet myös niille alueille, joilla ei ole yksityiskohtaista lainsäädäntöä. Elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden turvaamiseksi on tärkeää, että elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat vaatimukset eivät poikkea merkittävästi toisistaan eri jäsenvaltioissa. Elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamiseksi koko elintarvikeketjun ja sen valvonnan tulee olla aukoton ja jäljitettävissä ja vastuun tuotteiden laadusta tulee korostua ketjun kaikissa vaiheissa "pellolta pöytään". Ehdotuksessa esitetty yleisen elintarvikelainsäädännön soveltamisala kaipaa valtioneuvoston mielestä täsmennystä.

Päätöksenteon tulee perustua korkeaan tieteelliseen asiantuntemukseen. Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että elintarvikelainsäädännön yleisiin periaatteisiin on kirjattu mahdollisuus varovaisuusperiaatteen soveltamiseen silloin, kun esiintyy tieteellistä epävarmuutta. Ehdotuksen mukaan riskinhallinnassa voidaan tarvittaessa ottaa huomioon myös muita oikeutettuja tekijöitä. Periaate tulisi kirjata selvästi näkyviin elintarvikelainsäädännön yleisiä tavoitteita koskevaan säännökseen.

Kattavan järjestelmän luominen elintarvikkeiden ja rehujen sekä niiden ainesosien ja raaka-aineiden jäljittämiseksi on valtioneuvoston mielestä tärkeää kuluttajien luottamuksen säilyttämiseksi ja sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi. Jäljitettävyyden toteuttaminen käytännössä kaipaa vielä täsmennystä.

Ensisijainen vastuu elintarvikkeiden turvallisuudesta on aina elinkeinonharjoittajalla. Valtioneuvosto pitää tämän vastuun ja omavalvontavelvoitteen kirjaamista yleiseen elintarvikelainsäädäntöön tärkeänä. On myös tärkeää soveltaa elinkeinonharjoittajan vastuuta yhdenmukaisella tavalla elintarvikealan ja rehualan yrityksiin. Rehun valvontadirektiivin muutoksen yhteydessä säädetyt periaatteet ja asetusehdotuksen periaatteet tulisi yhteensovittaa.

Valtioneuvosto pitää tarkoituksenmukaisena vahvistaa yleiset periaatteet kansainväliselle kaupalle sekä yhteisöön tuotavien että sieltä vietävien elintarvikkeiden ja rehujen

osalta. Voimassa olevan yhteisölainsäädännön mukaan eläimistä saatavia elintarvikkeita voidaan jalostaa yhteisön alueella vientiä varten ainoastaan silloin, kun elintarvikkeet ovat yhteisön elintarvikehygieniää koskevan lainsäädännön mukaisia. Valtioneuvosto ei pidä tarkoituksenmukaisena, että tästä periaatteesta olisi mahdollista poiketa. On myös tärkeää, että vientiä varten yhteisön alueella valmistettavat elintarvikkeet täyttävät yhteisölainsäädännön mukaiset hygieniavaatimukset.

III luku. Euroopan elintarvikeviranomainen

Valtioneuvosto kannattaa Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamista. Suomi on esittänyt viranomaisen sijoituspaikaksi Helsinkiä.

Valtioneuvosto kannattaa komission ehdotuksia viranomaisen toimintaperiaatteiksi: riippumattomuus, avoimuus ja perustuminen korkeaan tieteelliseen asiantuntemukseen. Viranomaisen uskottavuuden kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että viranomaisella on sekä EU:n muista toimielimistä että sidosryhmistä riippumaton asema. Komission ehdotus viranomaisen toimialaksi on valtioneuvoston kannan mukainen.

Viranomaisen hallintomallia tulee valtioneuvoston mielestä arvioida viranomaisen tehtävien näkökulmasta. Viranomaisen on kyettävä reagoimaan nopeasti esille tuleviin ongelmatilanteisiin. Hallintomallin yksityiskohtia tulisi valtioneuvoston mielestä vielä harkita. Valtioneuvosto pitää johtokuntaan ehdotettua neljää jäsenmaiden edustajaa liian vähäisenä määränä. Sidosryhmistä tulisi olla edustettuna koko elintarvikeketju eikä pelkästään kuluttajat ja teollisuus. Valtioneuvosto pitää neuvoo-antavaa ryhmää verkostoitumisen kannalta tarkoituksenmukaisena elementinä. Ryhmässä olisivat edustettuina kaikista jäsenvaltioista toimielimet, jotka tuntevat viranomaisen tehtäväaluetta käytännön tasolla. Tiedelautakuntien muodostamista asetusehdotuksessa esitetyllä tavalla voidaan valtioneuvoston mielestä pitää tarkoituksenmukaisena. On myös tärkeää, että viranomainen voi tarvittaessa koota ad hoc -työryhmiä käsittelemään rajattuja asiakoko-

naisuuksia.

Viranomaisen toiminnan tulee perustua verkottumiseen. Valtioneuvoston näkemyksen mukaan yhteistyö korkeatasoisten asiantuntijoiden ja asiantuntijaelinten kanssa vahvistaisi viranomaisen auktoriteettia.

Riskiviestinnässä riskinarviointien ja muiden lausuntojen helppo saatavuus esimerkiksi internetin kautta lisää kuluttajien luottamusta elintarviketurvallisuuteen. Valtioneuvosto pitää tarkoituksenmukaisena, että uudelle viranomaiselle kuuluu tämän kaltaisia riskiviestintätehtäviä. Viranomaisen tulee kuitenkin riskiviestinnässä esiintyä omissa nimissään. Kuluttajille suunnattua riskiviestintää tulee tehtävä kiinteässä yhteistyössä jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa.

Asetusehdotuksen mukaan Euroopan elintarvikeviranomaisen sijaintipaikasta päättävät toimivaltaiset viranomaiset komission tekemän ehdotuksen perusteella. Valtioneuvosto toteaa, että perustettavan viranomaisen sijaintipaikasta päättämistä koskevat säännökset on perustamissopimuksessa eikä komissiolla ei ole toimivaltaa asiassa.

IV luku. Nopea hälytysjärjestelmä, kriisinhallinta ja hätätilanteet

Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti elintarviketiedonantoja välittävän nopean hälytysjärjestelmän laajentamiseen siten, että se kattaisi koko elintarvikeketjun. Rehualan tietojenvaihtojärjestelmän yhteensovittaminen asetusehdotuksessa ehdotetun järjestelmän kanssa tulee kuitenkin erikseen selvittää. Tullee myös selvittää, missä laajuudessa eläinten terveyttä koskevat asiat kuuluisivat luvussa IV esitettyjen järjestelmien soveltamisalaan. Nopeaan hälytysjärjestelmään liittyvien tekniset tehtävien siirtäminen Euroopan elintarvikeviranomaiselle on perusteltua, mutta valtioneuvosto korostaa, että terveystilanteissa viranomaiselle ei kuitenkaan saa tulla riskinhallintatehtäviä.

Valtioneuvosto kannattaa kriisinhallintaa koskevan yleisen suunnitelman laatimista sekä kriisiyksikön perustamisesta koskevia ehdotuksia. Euroopan elintarvikeviranomaisen tulee olla komission perustamassa kriisiyksikössä aktiivisesti mukana ja tarjota komissiolle tarvittaessa tieteellistä ja teknistä tukea.

Tämä edellyttää viranomaiselta nopeaa toimintavalmiutta, joka on varmistettava riittävillä henkilöstö- ja muilla resursseilla.

Mahdollisuus toteuttaa nopeita hätätoimenpiteitä on olennaista elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvien kriisitilanteiden hallinnassa. Valtioneuvosto pitää tarkoituksenmukaisena, että luodaan yksi yleinen hätätoimenpide, jota sovellettaisiin maantieteellisestä alkuperästä riippumatta kaikkiin elintarvikkeisiin. Ehdotetut hätätoimenpiteet eivät koske eläinten rehuja. Valtioneuvoston mielestä tulisi selvittää rehuvalvontasäädöksiin sisältyvien ja tässä ehdotettujen hätätoimenpiteiden johdonmukaisuus.

V luku. **Menettelyt ja loppusäännökset**

Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti elintarvikkeiden turvallisuutta ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean perustamiseen. Elintarviketurvallisuuteen välillisesti tai välittömästi vaikuttavien toimien käsittely yhdessä pysyvässä komiteassa lisäisi toiminnan yhdenmukaisuutta ja helpottaisi useille aloille ulottuvien ongelmien käsittelyä (esim. dioksiini kalastustuotteissa). On kuitenkin tärkeää varmistaa, ettei komitea tukehdu käsiteltävien asioiden paljouteen. Valtioneuvosto pitää tarkoituksenmukaisena, että pysyvä komitea kokoontuisi eri kokoonpanoissa käsiteltävien asioiden mukaan.